

Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Συνδρομή προπληρωτά
 Ἐτησία δρ. 7
 ἑξαμηνία » 4
 τριμηνία » 2 50

Υπεύθυνος Συντάκτης
 Γρηγόριος Νικολάου

Πᾶσα διατριβὴ ἐνυ-
 πόγραφος γίνεται δεκτή

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ τυπογρ.
 Ἀθανάσιος Σ. Τρωϊνός

Τὰ χειρόγραφα δὲν
 ἰποδίδονται.

Τὸ ἐνταῦθα Ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων ἀναλαμβάνει παραγγελίας οἰουδήποτε πράγματος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν ἀντὶ μικρᾶς προμηθείας

Η ΜΟΝΗ ΨΗΦΟΣ

Ἡ ἐλεεινὴ κατάστασις, εἰς ἣν τὸ Κράτος περιήλθεν ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ὑπὸ οἰκονομικὴν λ. χ. κηρυχθέν εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως καὶ εὐρισκόμενον ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἀντιπροσώπων ξένων Κρατῶν διαχειριζομένων τὴν περιουσίαν του, ὑπὸ Στρατιωτικὴν ὡς ἔδειξεν καὶ ἀπέδειξεν ὁ πρὸς τὴν ὁμορον ἐπικράτειαν γενόμενος ἀτυχῆς πόλεμος. Ὑπὸ ἔποψιν τακτικῆς ἀπονομῆς Δικαιοσύνης, ὡς ἐβεβαίωσαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἀποπομπῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πλείστων μυστῶν τῆς Θεμίδος. Ὑπὸ ἐκκλησιαστικὴν ὡς τρανῶς μαρτυρεῖ ὁ Κληρὸς καὶ τὰ διάφορα Ἡγουμενικὰ Συμβούλια καὶ εἰ προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ τούτων, αἱ καθ' ἡμέραν δίκαι καὶ καταδίκαι προσώπων ἱερωμένων. Ὑπὸ ἔποψιν Διοικήσεως, ὡς ἀπέδειξαν δίκαι, ἐνώπιον Κακουργιοδικείων, ἀνωτάτων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, καὶ οἰουδήποτε εἰς πάντα κλάδον ἂν ῥίψη τις ἐν βλέμμα, μετ' ἀπελπισίας καὶ ἀπογοητεύσεως θὰ κατῆγε τὴν φαγέδαιναν, ἥτις καταβιβρώσκει τὸ κτεροηλικὸς Ἑλληνικὸν Κράτος. Ἡ κατάστασις αὕτη, ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον εἰς πάντα Ἕλληνα, ἀπὸ τοῦ Ἀνωτάτου μέχρι τοῦ Κατωτάτου, νὰ ἐπιμεληθῆ καὶ ἐξεύρη τὸ αἴτιον τῆς νόσου, προσπαθῆσθ δὲ νὰ λάβῃ τὰ

κατάλληλα μέτρα πρὸς τελείαν καὶ ριζικὴν θεραπείαν αὐτῆς.

Ἄν δὲ ταχέως καὶ συντόμως δὲν ληφθῶσι τὰ μέτρα ταῦτα, ἡ ἀτυχῆς Πατρίς φθίνουσα, ὄχι μόνον δὲν θὰ εἶνε ἰκανὴ νὰ διεκδικήσῃ πρωτεῖα ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ μετρηθῆ μετὰ νεότευκτα Κρατίδια τοῦ Αἵμου, ἀλλὰ θὰ διαγραφῆ φεῦ! καὶ ἐκ τοῦ χάρτου ὡς Βασιλεῖον, θνήσκουσα ἐξ ἀναιμίας καὶ μαρασμοῦ!

Πρὸ πάντων οἴτιον τῆς τοιαύτης διαφθορᾶς εἶνε τὸ συνάλλαγμα τὸ μεταξὺ ἐκλογέων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν συναπτόμενον.

Ἄν τεθῆ ἐμπόδιον εἰς τὴν τοιαύτην συνάφειαν ἐκλογέων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἂν τεθῆ Νόμος, ὅστις θὰ δυσκολεύῃ τὴν ἐπαφὴν αὐτῶν καὶ ἀλλήλοις, τοῦτο ἔσται καθ' ἡμᾶς μέγα βῆμα πρὸς εὐημερίαν τοῦ Κράτους.

Οὐ μόνον δὲ δύσκολον δὲν εἶνε τοῦτο, ἀλλὰ καὶ συμφέρον εἰς αὐτοὺς ἐκείνους, οἵτινες θὰ ψηφίσωσι τοιοῦτον Νόμον.

Σύμφορον μάλιστα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, διότι δὲν θὰ περιοπῶνται ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων των πρὸς τὴν ἐκλογεῖν, ἵνα ἐξοικονομησῶσι τὰς προσωπικὰς αὐτῶν ἀπαιτήσεις, ὡς διὰ τὸν συμβολαίου τῆς Συναλλαγῆς ἀνέλαβον, ἐπὶ ἀνεξαρτήτου τοιούτων ὑποχρεώσεων θὰ συστέπνυνται μόνον περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, καὶ τὸν τρόπον

καθ' ὃν θὰ δυνηθῶσι νὰ σώσωσιν Αὐτὸ ἐκ τοῦ ὀλέθρου, εἰς ὃν μοιραίως φέρεται.

Ὁ Νόμος οὗτος εἶνε ἐλεῖνος, ὅτι: θὰ καθορίσῃ τὸ ἐνιαῖον τῆς ψήφου, οὐχὶ ὅπως ὑποζηριζέται παρὰ πολλῶν καὶ δὴ ἡγετῶν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, ἀλλ' ὅπως ἕκαστος ἐκλογεὺς δικαιοῦται νὰ εἰρήσαρῆται ψήφους πρὸς τὸν ἰριθμόν τῶν ἐξ ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας, εἰς ἣν ἀνήκει, ἐκλεγομένων βουλευτῶν. Ἡ οἱ ἕκαστος ἐκλογεὺς θὰ δίδῃ τόσους ψήφους μόνον, ὅσους βουλευτὰς πρόκειται νὰ δώσῃ ἢ ἐκλογικῆ περιφέρεια, εἰς ἣν ἀνήκει. Διότι ἀνδεχθῶμεν τὴν μόνην ψήφον, καὶ ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια πρόκηται νὰ δώσῃ ὀκτώ καὶ δέκα βουλευτὰς, δὲν εἶνε ὅλως ἀπίθανον, νὰ συγκεντρώσωσι δύο, τρία, τέσσαρα ἐξέχοντα πρόσωπα τὰς ψήφους πάσας καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι νὰ ἐρίζωσι περὶ τῆς βουλευτικῆς τηβεννου διὰ μηδενικῶν!

Ὡς ἀναγκαία δὲ συνέπεια τοῦ Νόμου τούτου εἶνε ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμὸν τῶν ἐκλογέων δι' ἀπαιτήσεως μεγαλειτέρων ἐχευγύων καὶ πλειόνων προσόντων πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιοῦματος.

Καὶ τρίτον, ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν ἢ διαμερισμάτων.

Διὰ τοιούτων νομοθετημάτων θὰ παύσωσιν οἱ λεγόμενοι συνδυασμοὶ καὶ ἕκαστος μὴ δυνάμενος νὰ διαθέσῃ τὰς ψήφους αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, θὰ προσπαθήσῃ νὰ σώσῃ ἑαυτόν.

Δὲν εἶνε δὲ δύσκολον νὰ κατανοήσῃ τις πλεόν, ὅτι μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων θὰ ἐκλέγωνται μᾶλλον οἱ ἐξέχοντες ἄνδρες τῆς πατρίδος, ἐνῶ σήμερον διὰ τῶν λεγομένων συνδυασμῶν καὶ τῶν ἐταιρικῶν καταβολῶν, ἀποκλείονται οὐχὶ σπανίως, πρόσωπα ἄλλως ἐξέχοντα ἐν τῇ Πολιτείᾳ, καὶ εἰσπηδῶσιν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἄνθρωποι μόνον ἱκανοὶ καὶ χρήσιμοι διὰ τὰς οἰκογενείας των.

Εἶθε νὰ κατανοήσῃ ἡ νέα Βουλὴ τὸ χάος, τὸ ὑποῖον ἀφεύκτως μᾶς περιμένει ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε τακτικῆς, ἣν ἠκολουθήταμεν, καὶ προσπαθήσῃ διὰ τοιούτων καὶ ἄλλων ὁμοίων νομοθετημάτων, νὰ σώσῃ τὸ κινδυνεῦον σκάφος τῆς φιλιότητος Πατρίδος. Εἶθε!

Σχολὴ ἀπόρων παιδῶν

Ἐν Λευκάδι

Ἐν ᾧ τιθέμεθα πέρας εἰς τὸ «περὶ ἀνα-

πλάπεως τῆς νεολαίας» ζήτημα, χάρις εὐαγγέλιον περὶ ἰδρύσεως ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν ἀφύπνισαν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ληθιάρχου καὶ ἀθυμίας. Ὁ δραστήριος διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας, ὁ αὐστηροῦ ἤθους καὶ ἀείποτε διακριθεὶς ἐπὶ στρατιωτικῆς τιμῆς, πρωτοβουλία καὶ προστασία τῶν καλῶν κ. Δαγκλῆς ἔσχε τὴν εὐγενῆ διάθεσιν νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὸ ἔγκλημα δι' οὗτῆς τῆς ἠθικῆς καὶ ἀναπλάσεως τῆς νεολαίας, ἄρῃ τὰ λαοφθόρα ἀνήθικα μιάσματα καὶ κινήσῃ τὸν πνευματικὸν κελὸν μοχλόν, ὅτις τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα παρηγάγεν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ πολλὰς τῆς Ἑλλάδος πόλεις. Τίς δὲ ὁ περιορισμὸς καὶ τὸ καθήκον τῆς Ἀστυνομίας, αὐτὰ ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ κ. Δαγκλῆ, τοῦ ἐντίμου οἰκογενειάρχου, διδάσκουσιν ἡμᾶς. Ὅθεν ἀνέλαβε μετὰ τοῦ ἐλλογισμωτάτου ἱερέως καὶ προέδρου τῆς ἐνταῦθα ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπείας κ. Α. Καραβία, ἄνδρὸς προσηκόντως μέλλοντος νὰ κατάρχη κρείττονα θεῖν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τοῦ παλαιοῦ εὐδοκιμωτάτου δημοδιδασκάλου κ. Δημαρέλλου τὴν ἰδρυσιν τῆς εἰρημένης Σχολῆς, ὅπως στήσωσιν τὴν τῆς ἠθικῆς δάδα ἐκεῖ, ἐνθα νὰ δύνωνται ἴσως ἐν τῷ μέλλοντι ἄλλοι ἐν ἀμίλλῃ νὰ φωτίζωνται, φωτίζωσι καὶ δρῶσιν ἐπωφελῶς. Τελεσφορωτέρω δὲ ἐπίδρασις καθ' ἡμᾶς πρὸς τὸ μέγα ἀληθῶς καὶ ἐπίμοχθον τοῦτο ἔργον ἔσται καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐπίδρασις τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Λευκάδος, εἰς ἣν ἐπιβάλλεται τοῦτο, ὅπως τεθῇ κρηπίδωμα βέβαιον πρὸς αἴτιον οἶον καὶ εὐελπι μέλλον τῆς Σχολῆς ταύτης.

Ἡ σχολὴ ἀπόρων παιδῶν ἐν Λευκάδι ὡς ἐν τῷ προλαβόντι ἡμῶν φύλλῳ ἐγράψαμεν, πρόκειται, ἵνα δι' ἠθικῆς ὁδοῦ ἄρῃ τὰ ἐνστικτια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα αὐξανόμενα ἐπιφέρουσι τὴν ἀσέβειαν πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς γονεῖς καὶ βλάβην ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἀμέτρως αὐξανόμενῃν πρόκειται νὰ τρέψῃ τὴν ἀνθρωπίνην ἢ μᾶλλον θεῖαν φύσιν τοῦ νέου ἀνθρώπου ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῆς ἡλικίας, καθ' ἣν πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις ὀργῶσι, πρὸς αἵρεσιν τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔργων ἐν τῷ ἀνταγωνισμῷ αὐτῶν πρὸς τὸ κακόν, ὃ μέχρι τοῦδε παρὰ τῶν γονέων αὐτῶν ἔχουσιν ὡς προπαιδείαν καὶ ἔργον τοῦ βίου. πρόκειται νὰ ἀποκαθῆρῃ ὡς ἕτερος Ἡσακλῆς τὴν κόπρον τοῦ Αὐγείου καὶ ἐνσταλάξῃ ἐν ταῖς ἀπαλῆς καρδίαις τῶν πτωχῶν μαθητῶν καὶ ἀποκλήρωσιν τῆς κοινωνίας μελῶν τὰ θεῖα ἐκεῖνα νά-

ματα, ἅπερ πρόπει νὰ διακρίνωσιν τὸν πολίτην, τὸν ἐργάτην, τὸν μαθητὴν, τὸν οἰκογενειάρχην καὶ πάντα καλούμενον ἄνθρωπον. Ὁ περιορισμὸς αὐτῆς εἶνε μέγας καὶ ὑψηλός, διότι ἀναλαμβάνει νῦν μετὰ ἀνδρικοῦ σθένους ἄρδην νὰ καταστρέψῃ τὰ σπέρματα τοῦ κακοῦ διὰ τοῦ ἀντιδραστικοῦ φριμάκου τῆς ἠθικῆς καὶ ἐνσπείρῃ καὶ ὑποθάψῃ τὸ παραγκωνισθὲν ἀγαθόν. Ἐντεῦθεν ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ὁ βωμολοχῶν καθ' ἐκάστην ἐν τῇ δόξῃ, ἀναλαμβάνει καθήκοντα, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι σκέπτηται ὀρθῶς ὡσπερ ἐνήλιξ, ὡς ἀνὴρ καὶ ὡς γέρον, ὅπως πρὸ πάσης πράξεως γινώσκῃ τὴν αἰτίαν αὐτῆς, τὸν σκοπὸν καὶ τὸ τέλος καὶ ὅπως μίαν καὶ μόνην ὁδὸν ἔχῃ ὁ βίος αὐτοῦ, τὰ δι' ἐντίμου ἐργασίας ἠθικὰ ἐκεῖνα πορίσματα, τὰ ὁποῖα τελεσφόρως ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τῆς οἰκογενείας, ἣν αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ θὰ παρασκευάσῃ.

Πρὸς τοῦτο ὅμως ἔχει τοιαύτην ἀνάγκην τῆς κοινωνίας, εἶναι καὶ αὕτη ἔχει παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ μικροῦ νῦν ἀλλ' ἐπικινδύνου ἀέργου ἐργάτου. Διότι ἡ κοινωνία εἶνε ὁ θερμοεργὸς λέβηθς, ἐξ οὗ ἐκπορεύεται πᾶν καλὸν ἢ κακὸν κοινωνία ἀδιακρίτως πάσης τάξεως εἶνε ἡ δρῶσα μήτηρ πάσης πόλεως καὶ παντὸς ἔθνους. Ἀὔτη ἔχει ζωνὴν, φωνὴν καὶ ἐπίδρασιν μεγίστην ἔχει δὲ δύο ἐλατήρια, τὸ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τὸ τοῦ κακοῦ. Ἄς κιτήσῃ λοιπὸν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἐλατήριον καὶ ὑψώσασα τὴν σημαίαν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς ἄς καταπνίξῃ τὴν φωνὴν τῶν κακῶν ἄς συμμάχησῃ μετ' ἱερέως ἀμίλλης τῇ φιλοτίμῳ ἐνεργείᾳ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν κ. κ. Δαγκλῆ, Καραβία καὶ Δημαρέλλου. διότι ἄλλως ἔχομεν φόβους ἐξατμίσεως ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτοῦ τούτου τοῦ ἔργου τῆς εἰρημένης Σχολῆς, ὅπως μὴ ἀφεθῇ ἐν τοῖς θεμελίοις. Ἐχομεν ἀνάγκην Συλλόγου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς εἰρημένης Σχολῆς, ὃ ὁποῖος δέον νὰ σύγκηται ἐκ πάντων τῶν ἐπιστημόνων καὶ πάντων τῶν πλουσιῶν ἀνδρῶν τῆς Λευκάδος, ὅπως οὗτος καὶ μόνος μετὰ πατρικῆς στοργῆς παράσχη σκήπτρον τῇ Σχολῇ ταύτῃ καὶ ἐπιθῇ τὸν θριγγόν τοῦ οἰκοδομήματος, οὗ τὰ θεμέλια εἰ εἰρημένοι ἄνδρες ἐκ συναισθήσεως καὶ ἐν τιμῶς ἔθεντο. Ὅθεν οὐδὲν ἕτερον εὐεργέτημα κρείττον τοῦτου τῇ κοινωνίᾳ ἢ ἡ συμβολὴ τῆς ἠθικῆς λίθων παρὰ τῶν εἰρημένων τάξεων τῶν ἀθροῦν, ὅπως τεθῇ ὁ φραγμὸς τοῦ κακοῦ καὶ νὰ ἐπιβληθῇ ἀπὸ τῆς κοινωνίας τοῦ ἀγαθοῦ. Ἐὰν οὗτοι καὶ μόνων ἔσται δυνατὸν

νὰ ἀρθῇ ὁ πέπλος ὁ καλύπτων τὸν οὐρανὸν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ὅπως εὐθαρσῶς ἤδη ἢ νέα γενεὰ βαίνουσα καὶ καταπατοῦσα πᾶν τὸ ταπεινὸν καὶ εὐτελὲς αἴρῃ τὴν κεφαλὴν μετ' αἰδοῦς πρὸ πάσης κακῆς πράξεως, κρούῃ τὴν πύλην τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐνῶται ἢ συνείδησις μετὰ τοῦ λογικοῦ ἐν παντὶ ἔργῳ.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ἢ «Πρόδοσι».

Εἰς τὸν ἀριθ. 3 τῆς «Προόδου» ἀνέγνωμεν διατριβὴν τινα περὶ τῶν ἀπόρων παιδῶν. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπευφημήσωμεν τὸν ἀναλαβόντα τὴν πρωτοβουλίαν ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν ἀπόρων παιδῶν τῆς πόλεώς μας, οἵτινες καὶ αὐτοὶ ἐλλείπει τῶν ἀναγκαίων μέσων ἀπόλλυνται δωρεάν καὶ τὴν κοινωνίαν, ἐν ἣ ζῶσι πολλαχῶς βλάπτουσιν.

Ὅντες οἱ εὐκατάστατοι τοῦ τόπου, οἵτινες δύνανται διὰ τῆς συνεισφορᾶς των νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τῆς μορφώσεως αὐτῶν καὶ οἵτινες ἐκ τοῦ ἐναντίου πολλὰ ἔχουσι νὰ λάβωσι παραβλέποντες τοὺς μικροὺς συμπολίτας των, πρέπει πρῶτοι διὰ τῆς γενναίας αὐτῶν συνδρομῆς νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπόρων παιδῶν.

Ἐλλείπει διδασκαλίας ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς οἱ μικροὶ ἀγιοπαῖδες καταναυτῶν μεγάλοι λωποδῦται, κλέπται, ψευσταί, ἀπατεῶνες, ἄδικοι, διαφθορεῖς, καὶ διεφθαρμένοι, καὶ οἱ εὐποροὶ πολῖται, οἵτινες πάντοτε σχεδὸν ἔχουσιν ἀνάγκην αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ συνεργασίαν των, δὲν προσλαμβάνουσιν ἢ ἐχθροὺς καὶ ἐπιβούλους τῆς τε παρουσίας των καὶ τιμιότητός των, ὡς τοῦτο βλέπομεν συνεχῶς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν, σπανιώτατα δὲ εὐρισκεῖ ἔμπορος, φερ' εἰπεῖν, ὑπῆρέτην ἢ ὅπως δήποτε ὑπάλληλον ἐνάρετον καὶ πιστὸν διὰ τὸ κατὰστημά του.

Πόσον ὅμως διαφόρως θὰ εἶχον τὰ πράγματα, ἐὰν οἱ μικροὶ λουστριοὶ καὶ ἀγιοπαῖδες μίαν ἕως δύο ὥρας ἐκάστης ἡμέρας ἐδιδάσκοντο ὑπὸ εἰδικοῦ καὶ πεπειραμένου διδασκάλου μεθ' ἠθικῆς χροιάς τὰ μαθήματα τῆς πραγματογνωσίας, θρησείας, πατριδογραφίας, Ἑλλ. ἱστορίας κλπ. ἐὰν τὸ πνεῦμα αὐτῶν ὑψούτο εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος, ἐὰν ἔβη βαιοῦτο ὅτι ἴδιον συμφέρον εἶναι τὸ συμφέρον τοῦ συμπολίτου των τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος. Οὐδεὶς ἐχέφρων δύνηται ν' ἀρνηθῇ τὰς ἀλη-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΥΧΟ
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΤΟΜΟΣ Β΄

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΥΧΟ
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΤΟΜΟΣ Β΄

θείας ταύτας, επομένως ουδεμίας χρήζουσιν ἀποδείξεως, καὶ διὰ μυρίου ἄλλους λόγους οὐ παραλείπομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἄλλ' ἵνα τὸ ἔργον ἀποβῆ λυσιτελές καὶ κατὰ σκοπὸν, δεόν ν' ἀνατεθῆ εἰς εἰδικούς διδασκάλους, εἴτινες δύνανται νὰ τὸ κανονίσωσι κατὰ τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα, καθ' ὃ γίνεται ἤδη ἡ διδασκαλία καὶ διέπονται τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Καὶ οἱ κ- διδάσκαλοι ἔχουσιν καθήκον ν' ἀναδεχθῶσι μετὰ θρησκευτικοῦ ζήλου τὸ ἔργον τοῦτο, νὰ μὴ ἐπιτείνωσι δὲ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀμοιβῆς των πλέον τοῦ νομίμου, διότι ὁ νόμος κανονίζει ταύτην, ὅταν ἀνατεθῆ αὐτοῖς ὑπηρεσία πλὴν ἐκείνης, ἣν διαλαμβάνει ὁ διορισμός των. (Νόμος ΑΡΙΕ. ἀριθ. 1,2,3.)

Οἱ δυνάμενοι νὰ ὑποσθρίξωσι τὸ ἔργον τοῦτο δεόν νὰ μὴ ἀρνηθῶσι τὴν γενναίαν αὐτῶν συνδρομὴν, ἄλλως οὐδὲ πρέπει νὰ παραπονῶνται διὰ τὰ ἐνταῦθεν κακὰ, καὶ ἂν ἀκόμη τὰ τέκνα των διαφθείρωνται καὶ ἐξομοιωθῶσι πρὸς τοὺς ἀγιοῦ παιδας συναναστροφόμενα ἐξ ἀνάγκης μετ' αὐτῶν, διότι ὁ ἐντὸς ἠθικῆς μολυσμένης ἀτμοσφαιρας διαιτώμενος δὲν δύναται ἢ νὰ νοσῆ ἠθικῶς.

M

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τῆ 8ῃ μ. μ. τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὑπαρξίς πεφλημένη πλήρης σφρίγγους καὶ μέλλοντος, ὑπαρξίς ἀγαστὴ εἰς πᾶσαν Ἑλληνίδα καρδίαν, ὁ Δημήτριος Ι. Βανδραμῆς, τελώνης Βονιτζῆς καὶ νῦν πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ τελωνείου Καλαμῶν ἐσβέσθη ἐν μέσῳ τοῦ ἀνθρῶ πίνου θεάτρου τῆς προσκαίρου ταύτης τραγωδίας. Προσβληθεὶς ὑπὸ ὀξείας νεφρίτιδος μάτην καρτερικῶς ἐπάλαιεν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας

ἐπὶ τῆς κλίνης ἐλπίζων, ὅτι ἤθελε καταβάλλῃ τὴν νόσον, ἐξ ἧς ὑπέκυψεν ἤδη ἄνευ βορυθυμίας καὶ μετὰ μειδιάματος τῶν χειλέων εἰς τὴν ἀδικον αὐτοῦ εἰμαρμένην ἐν ταῖς ἀγκάλαις φιλοστόργου πατρὸς προσφιλεστάτων ἀδελφῶν καὶ γαμβρῶ καὶ εὐλαβῶς προσήνεγκεν οὕτω τὸ σαρκίον αὐτοῦ ὡς θῦμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος.

Ὁ Δημήτριος Βανδραμῆς ἦτο ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οὓς σπανίους δύναται νὰ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία ὡς ὑπαλλήλους ἔχοντας ἐστέμμενα προσόντα, τὴν τιμὴν ἐπὶ τοῦ μετώπου, τὴν αὐστηρὰν καὶ ἱερὰν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, τὴν εὐφρίην καὶ ἰκανότητα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἐρειδομένην ἐπὶ τῶν ὑγιῶν τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχῶν.

Ἀείποτε περιφρονῶν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πλεονεξίαν διῆγε τὸν βίον μετὰ τιμιότητος καὶ ἀδόλου ἠθους· ἐντροφῶν δ' ἐν τῇ πενίᾳ ἀπηξίου νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ ἀνώτατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα διὰ φαύλων μέσων, πρὸ τῶν ὁποίων ὁ ἀτυχῆς Δημήτριος αἰδοῦμενος ἀπετροπιάζετο, διότι διέλαμπεν ὡς τηλαυγῆς ἀστὴρ καὶ ἐκόσμι αὐτὸν ἡ συνεχῆς αὐτοῦ ἀποσίωσις καὶ ἡ ἀδιάλειπτος ἐγκαρτέρησις πρὸς διεκδίκησιν τῶν εὐγενεστέρων ἰδεῶν καὶ τῶν ἀγνοτέρων αἰσθημάτων τῶν ὑψηλοτέρων ἀρχῶν.

Ὅθεν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν ταύτην τοῦ ἀμφιβόλου ἠθικοῦ σάλου ὁ Δημήτριος Βανδραμῆς φέρων τὴν ἀπογοήτευσιν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὡς παράσημα ἐθνικὰ τὴν ἐντιμον πενίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκραν φιλοπατρίαν ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ καρδίᾳ ἀποθνήτκει ὡς μάρτυς τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ἰδεῶν μετὰ τῆς εὐφροσύνου τοῦ συνειδότος γαλήνης.

M

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἄδυνατοῦντες εἰς ἓνα ἕκαστον ἴδια νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν καθήκον, ὁμολογοῦμεν ἀπείρους χάριτας πρὸς πάντας τοὺς συμπολίτας ἡμῶν διὰ τὸ πάνδημον πένθος, ὅπερ ἐπέδειξαντο κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῶν υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ Δημητρίου

Ἡ οἰκογένεια Γ. Βανδραμῆ

Ἡ οἰκογένεια Η. Βερροιώτη

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣ4.Υ1.Φ5.0053